

[Hans Hansen (Rørby).]

baade herhjemme og fra andre Lande, tror jeg, man vil komme til det Resultat — saadan er det i hvert Fald gaaet mig —, at hele Straffespørgsmaalet stiller sig paa en underlig Maade i denne Sag. Vel maa der være Straffebestemmelser for Brud paa Samfundets Love, for man maa være klar over, at Straffrihed og Legalisering fører de frygteligste Konsekvenser med sig — af Oplysningerne i Kommissionsbetænkningen ser man jo, hvad det har ført til ovre i Sovjetrusland. Paa den anden Side fører Truselen om Straf de ulykkelige Kvinder til at underkaste sig ukyndig og lyssky Behandling til Fordærv for dem selv og til yderligere Fare for Liv og Helbred. Thi Livet er stærkere end Lovparagraffer.

I det foreliggende Forslag har Ministeren draget Konsekvensen heraf og lempet Straffebestemmelserne for Kvinderne, men derimod bibeholdt og skærpet Straffen for dem, der foranlediger eller tilskynder til Afbrydelse af Svangerskab. Der er i denne Forbindelse talt meget om at beskytte Kvinderne, og man ynder at omgive Talen om den fuldstændige Straffrihed for Kvinderne med et Skær af Humanitet og Frisind, det skal fremstilles som noget hyperdemokratisk. Det er efter min Mening en fuldstændig Misforstaaelse, thi naar man ser, i hvor mange Tilfælde Manden eller Partneren har tilraadet og foranlediget et saadant Indgreb, saa siger det sig selv, at Kravet om hel Straffrihed for Kvinden er maaske nok misforstaaet, men reelt er det det mest egoistiske og uansvarlige Mandfolkestandpunkt, der findes, og det rummer den allerstørste Fare for Kvinderne.

Det er vanskeligt at træffe det rette her. At den nuværende Tilstand er uholdbar, det ses vel bedst af Kommissionsbetænkningen: Der nævnes her helt op til en 6 000—7 000 Tilfælde af kriminelle Aborter aarlig her i Landet, men der er kun i 82 Tilfælde iværksat Undersøgelse og af disse kun rejst Tiltale i 19; i de 4 af disse 19 Tilfælde blev de paagældende dømt ved de ordinære Retter og i et af de resterende 15 ved Nævningedomstol, medens de i de 14 Tilfælde blev frifundet af Nævningerne. Det vil med andre Ord sige, at af de ca. 25 000—30 000 Tilfælde af Fosterdrab, som Kommissionen mener har fundet Sted i de 5 Aar, har kun 5 medført Straf, til Trods for at Straffelovens § 242 lyder paa, at en Kvinde, der dræber et Foster, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar. Det viser tydeligt, synes jeg, at det er galt,

som det er, og at Loven og Livet er ude af Kontakt.

Heroverfor vil jeg straks sige, at havde Straffebestemmelserne ikke været, saa havde de kriminelle Aborters Tal sikkert været lang, langt højere. Og nu er der maaske nogle, der vil sige, at i saa Tilfælde havde Aborterne ikke været kriminelle, men det er de nu alligevel. Thi her staar vi over for noget rent objektivt, noget, vi lykkeligtvis er kommet nærmere, baade ved Kommissionens Oplysninger og Dokumentationer, men ogsaa, og ikke mindst, ved Justitsministerens klare Standpunkt til Spørgsmaalet om, hvornaar Livet begynder. Det er i hvert Fald slaaet fast, at det er Drab at fjerne et Foster, ligeegyldigt paa hvilket Tidspunkt af Fosterlivets Periode det sker, og saa er det ogsaa moralsk ulovligt, uden Hensyn til hvad der staar i den borgerlige Straffelov. Stillingen paa dette Omraade er jo saaledes, at Lovgivningsmagten ikke kan magte Opgaven, men den kan heller ikke lade være at tage den op. Spørgsmaalet bliver da: Hvorledes kan Lovgivningsmagten beskytte Fosterlivet, og hvorledes kan den træffe det rette, saa at Kvinden kan undgaa Kvaksalvere? Hvorledes drager Lovgivningsmagten Grænsen her, eller er der Mulighed for overhovedet at drage en Grænse?

Det fremgaar af Kommissionsbetænkningen, at Hovedmotivet til de kriminelle Aborter er af økonomisk Art. Paa Side 35 i Betænkningen findes en Oplysning om Undersøgelser ifølge den svenske Statistik i 701 Tilfælde, hvoraf det fremgaar, at i 47 pCt. af de oplyste Tilfælde er Motivet af økonomisk Art, og det tilføjes i Betænkningen, at der er ingen Grund til at tro, at Forholdet er synderlig anderledes her i Landet.

Det er denne Side af Sagen, der har Bud til Regering og Rigsdag, det er den økonomisk-politiske Side af Sagen; den anden Side af Sagen er den lægelige, den medicinske, men det lader sig ikke gøre at trække en skarp Grænse mellem dem. Det fremgaar ogsaa af Betænkningen, at Fosterdrab er et overvejende Befolkningstæthedsspørgsmaal, der staar i ligefremt Forhold til en Række almindelige sociale Problemer, som økonomiske Kriseforeteelser har gjort vor Samtid bekendt med. I en Afhandling om Befolkningsforhold i de nordiske Lande i det 18de Aarhundrede, som findes i „Nationaløkonomisk Tidsskrift“ for 1935, 73de Bind, har Departementschef Adolph Jensen givet en udmærket Fremstilling af, hvordan daarligere Høstaar, høje Kornpriser, høje